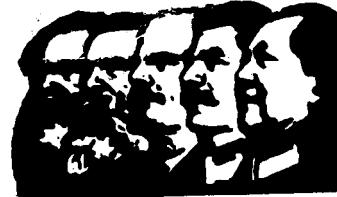

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έδην και λαοί ενωθείτε!

"Από τη στάχτη του δα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ"
N. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1998 ΑΡ. ΦΥΛ. 310 ΔΡΧ. 200

ΟΨΙΜΟΣ ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ολη η προσπάθεια για να περάσει η Κύπρος στη ρώσικη κηδεμονία

Οι σοβινιστές και οι ρωσόφιλοι έχουν έρθει σε δύσκολη θέση με τους S-300.

Περίμεναν ότι θα έχουν σοβαρές αντιρρήσεις από τις ΗΠΑ, αλλά το ότι θα αντιμετωπίζαν ταυτόχρονα αμερικάνικο και ευρωπαϊκό βέτο στην εγκατάστασή τους στο νησί αυτό μάλλον δεν το περίμεναν.

Έτσι αναγκάζονται να κάνουν μεγάλο θόρυβο συγκεντρώνοντας τα πυρά τους στις ΗΠΑ, ώστε να αξιοποιήσουν και τις όποιες αμερικανο-ευρωπαϊκές αντιθέσεις. Ο άμεσος στόχος τους αυτή τη στιγμή είναι να αποτρέψουν μια υπαναχώρηση του Κληρίδη στο ζήτημα της εγκατάστασης των S-300.

Έχουμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της N. Ανατολής ότι η ρώσικη διπλωματία και οι φιλορώσοι έλληνες σοβινιστές δεν ενδιαφέρονται τόσο πολύ γι' αυτή καθ' εαυτή την εγκατάσταση των S-300, όσο για τα ανταλλάγματα που θα πάρει η ρώσικη διπλωματία προκειμένου να μην εγκαταστήσει τους πυραύλους της. Οι S-300 είναι σήμερα το όχημα της αποστρατιωτικοίσης, και αποστρατιωτικοποίησης, σημαίνει εγκατάσταση της Ρώσιας σαν εγγυήτριας δύναμης οποιασδήποτε λύσης στο νησί.

Αλλά για να παίξουν οι S-300 αυτό το ρόλο θα πρέπει ως το τέλος η κυπριακή κυβέρνηση να επιμείνει σ' αυτούς. Αν είναι να υποχωρήσει θα είναι μόνο μετά από αμερικανο-ρωσική συνεννόηση για μια λύση τύπου Ντέντον. Όμως η κυπριακή αστική τάξη τρέμει ότι οι Τούρκοι θα χτυπήσουν και ότι Αμερικάνοι και Ευρωπαίοι δεν θα την καλύ-

ψουν. Στο σημείο αυτό επεμβαίνει η ρωσοελληνική διπλωματία και διαβεβαιώνει για την απόφασή της να στηρίξει την κυπριακή άμυνα. Γι' αυτό η Ρωσία καλεί τον Κληρίδη στο Κρεμλίνο. Άλλα η Κύπρος δεν πείθεται γιατί κατά τα άλλα η Ρωσία φροντίζει να μη φαίνεται σαν υπερδύναμη. Δεν μπορεί να τα έχει κανείς όλα δικά του. Δεν είναι εύκολο να εμφανίζεσαι σε όλο τον πλανήτη σαν πτώμα και στην Κύπρο σαν υπερδύναμη.

Έτσι υποχρεώνεται ο ελληνικός σοβινισμός να κάνει μια κίνηση όξυνσης με τους αμερικάνους για να ελαφρύνει την πίεση που δέχεται ο Κληρίδης από αυτούς για να μην εγκαταστήσει τους S-300.

Το χαρτί που παίζει η ελληνική πλευρά απέναντι στις ΗΠΑ είναι η απειλή ότι θα αγοράσει και η ίδια τους S-300 και όχι τους Πάτριοι. Αυτό σημαίνει έμμεση απειλή για προσχώρηση της Ελ-

λάδας στη ρώσικη σφαίρα επιρροής με ότι αυτό συνεπάγεται (βάσεις στην Κρήτη κ.λπ.).

Το βρίσιμο του Πάγκαλου στον Κλίντον θέλει να δείξει ότι η Ελλάδα δεν θεωρεί τις ΗΠΑ ηγεμονική δύναμη στα Βαλκάνια. Και ασφαλώς η ελληνική διπλωματία παίρνει υπόψη της ότι ο Κλίντον, σαν φιλορώσος προβοκάτορας δεν θα αντιδράσει με ένταση. Πάντως η αμερικανική υπερδύναμη είναι σε πτώση, αλλά ο Κλίντον δεν κάνει ότι θέλει. Υπάρχουν αμερικάνικο υπουρ-

γείο εξωτερικών και υπουργείο άμυνας που ο Κλίντον δεν τα ελέγχει. Το υπουργείο εξωτερικών αντιδρά με κάποια ένταση, όμως αυτή η ένταση προφανώς χαλιναγωγείται από την Προεδρία Κλίντον. Η απάντηση του Στέντ Ντηπάρτμεντ στην επίθεση Πάγκαλου είναι αρκετά ταπεινωτική για τον Πάγκαλο καθώς δεν τον θεωρεί ουσιαστικό διπλωματικό εκφραστή της Ελλάδας, αλλά "ένα άτομο" που οξύνει τις ελληνο-αμερικανικές σχέσεις. Όμως η κυβέρνηση, μέσω Ρέππα

καλύπτει απόλυτα τον Πάγκαλο ως προς την ουσία της επέμβασής του, αφού καταλογίζει στις ΗΠΑ καταπάτηση της διεθνούς νομιμότητας και φιλοτουρκισμό στη μεσολάβήση της στο Κυπριακό.

Άλλωστε ο Πάγκαλος με τίποτα δεν είναι απλά ένα άτομο.

Αν ο ΗΠΑ ήταν πραγματικά η μόνη υπερδύναμη στον ίδιο χώρα, διπλωματικό εκφραστή της Ελλάδας, αλλά "ένα άτομο" που οξύνει τις ελληνο-αμερικανικές σχέσεις.

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΣΧΗΜΑ ΣΤΡΙΜΩΓΜΕΝΟΙ ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ" Καμπάνια της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας για το "εκτός νόμου"

Την Τρίτη 21 Ιούλη, η 9η τακτική ανακρίτρια εξέδοσε ένταλμα σύλληψης του ναζιστή δολοφόνου Α. Ανδρουτσόπουλου, υπαρχηγού της "Χρυσής Αυγής". Όπως δηλώνει η Αστυνομία, ο Ανδρουτσόπουλος έφυγε στις 21 Ιούνη, πέντε μέρες μετά τη δολοφονική απόπειρα ενάντια στον Δ. Κουσουρή, Ι. Καραμπατσώλη και Η. Φωτιάδη,

Στην υπόθεση μπήκε και η Ιντερπόλ, και τώρα πλέον ο Χρυσαυγίτης καταζητείται με διεθνές ένταλμα σύλληψης.

Η εξέλιξη αυτή προκαλεί ένα συντριπτικό πολιτικό χτύπημα στη ναζιστική "Χρυσή Αυγή". Η φυγή του Α. Ανδρουτσόπουλου τον κάνει αυτόματα ένοχο του χτυπήματος. Αν δε όντως κατέφυγε στη Βενεζουέλα τότε συνδέεται πολιτικά με τους παλαιούς εγκληματί-

ες χιτλερικούς, που μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κατέφυγαν σε χώρες της Νότιας Αμερικής για να γλυτώσουν τη σύλληψη και την καταδίκη. Ταυτόχρονα, η "Χρυσή Αυγή" χρεώνεται τη δολοφονική επίθεση, μιας που μέχρι σήμερα έχει καλύψει απόλυτα το γηγετικό της στέλεχος, και αρνήθηκε την ευθύνη της δολοφονικής επίθεσης

συνέχεια στη σελ. 2

ΟΨΙΜΟΣ ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

μιλούσε εναντίον της, ή αν μιλούσε οι ΗΠΑ δεν θα τον θεωρούσαν άτομο, αλλά υπουργό Εξωτερικών που θα έπρεπε να εξαφανιστεί από προσώπου γης.

Αλλά μέχρι στιγμής ο Πάγκαλος έχει κάνει μιά μη ουσιαστική αναίρεση. Γιατί εκφράζει εχτίμηση στο άτομο Κλίντον αλλά ταυτόχρονα δηλώνει στον Τύπο (Ελευθεροτυπία, 31-7-98) ότι δεν φταιεί ο Κλίντον για την αφερεγγυότητα των ΗΠΑ στο Κυπριακό, αλλά το αμερικάνικο διπλωματικό και στρατιωτικό κατεστημένο. Αυτό λέει όμως μόνο ότι ο Κλίντον είναι απλά ένα άτομο που δεν μπορεί να επιβάλει την φιλελληνική πολιτική του.

Ασφαλώς η κίνηση Πάγκαλου δεν είναι τυχαία, ούτε προϊόν αυθορμητισμού. Εκφράζει την απόφαση της ελληνικής άρχουσας τάξης να παίξει πάση θυσία το ρώσικο χαρτί. Δεν έχει λοιπόν ίχνος ηρωϊσμού και πατριωτισμού. Είναι δείγμα του ότι θεωρεί την Κύπρο ρωσοελληνική ιδιοκτησία και την Ελλάδα τον πρώτο κολαούζο της Ρωσίας στα Βαλκάνια. Δεν είναι τυχαίο ότι ακριβώς τις ίδιες δηλώσεις με τον Πάγκαλο έκανε και ο τζοχατζόπουλος δίχως προσωπικές αιχμές στον Κλίντον.

Αυτή η κατεύθυνση φανερώθηκε με τα ταξίδια του Πάγκαλου στον Έβρο αμέσως αφού επιτέθηκε στις ΗΠΑ. Εκεί πήγε για να καλέσει και την Τουρκία στο γνωστό για τη ρώσικη διπλωματία (ψευτοΚΚΕ και ΣΥΝ) αντιαμερικάνικο μέτωπο. Αυτή είναι η κάλπικη φιλία που πάντα προτείνουν τα τσιράκια της Ρωσίας στην άλλη όχθη του Αιγαίου, φιλία ενάντια στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, φιλία που να απομονώνει την Τουρκία και να δίνει τα Στενά στο ρώσικο στόλο. Τέτοιες είναι οι ελληνοτουρκικές φιέστες του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου και στη Σμύρνη. Τέτοια είναι και η τελευταία συνάντηση Ελλήνων και Τούρκων επιχειρηματιών υπό την αιγίδα των δύο υπουργείων Εξωτερικών, Ελλάδας και Τουρκίας.

Στα πλαίσια αυτής της κάλπικης φιλίας παίζουν τελευταία οι κνίτες, οι ΣΥΝ και ο Πάγκαλος με την τούρκικη μειονότητα, την οποία καθόλου τυχαία ονομάζουν μουσουλμανική. Την ονομάζουν μουσουλμανική και θέλουν να τη ρίξουν στον ισλαμικό μεσαίωνα χρηματοδοτώντας τζαμιά και φτιάχνοντας ιερατικά σχολεία μόνο και μόνο επειδή το φασιστικό Ισλάμ κινείται σήμερα κατά τα σιτίκα πρότυπα, ενάντια

στη Δύση και στο πλευρό της Ρωσίας.

Πραγματικά η υπεράσπιση της εγκατάστασης των S-300 είναι η πιο δουλική πολιτική και για την Κύπρο και για την Ελλάδα, αλλά και η πιο φιλοπόλεμη πολιτική.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η οργή του Πάγκαλου ξέσπασε όταν οι Αμερικανοί πρότειναν μια σειρά από μέτρα για ένα μορατόριο πτήσεων πάνω από την Κύπρο, το οποίο θα αναιρούσε την ανάγκη της εγκατάστασης των πυραύλων. Μέχρι τώρα οι ρωσόφιλοι λένε ότι θέλουν τους S-300 για να εμποδίσουν την τούρκικη αεροπορία να καλύψει τούρκικη επίθεση στο νησί. Μα ένα ελεγχόμενο από το ΝΑΤΟ μόνιμο μορατόριο πτήσεων πάνω από την Κύπρο κλονίζει βαθειά αυτό το επιχείρημα. Μάλιστα τελευταία οι Καρανταγί συζητούσε με τις ΗΠΑ ακόμα και μονομερή μέτρα της Τουρκίας για αποκλιμάκωση της έντασης στο νησί (Βήμα, 26 Ιούλη). Αυτές οι προσπάθειες των ΗΠΑ για μείωση της έντασης απομόνωσαν διπλωματικά την Αθήνα και στην Ευρώπη και αυτές μπορούσαν να απαντηθούν μόνο με τις προβοτάρικες δηλώσεις Πάγκαλου.

Στ' αλήθεια μας κυβερνούν προβοτάρες. Πρόκειται για ανθρώπους πρωτοφανούς ανεντιμότητας. Πρόκειται για διπλωμάτες - αλήτες. Πραγματικά τι πρέπει να είναι κανείς για να κρύβει από το λαό ότι είναι μόνο η Ρωσία και κανείς άλλος, καμμιά ΗΠΑ, καμμιά Ευρώπη και καμμιά άλλη χώρα του κόσμου, που υποστήριξε την εισβολή της Τουρκίας στην Κύπρο το 1974; (Ανακοίνωση του πραχτορείου ΤΑΣ).

Τι πρέπει να είναι κανείς για να κρύβει ότι την τούρκικη εισβολή στην Κύπρο την προκάλεσε το ελληνικό πραξικόπημα Ιωαννίδη που ανέτρεψε το νόμιμο Πρόεδρο της χώρας Μακάριο; Τι πρέπει να είναι τέλος κανείς για να κρύβει ότι τον πρώτο εδαφικό διαμελισμό της Κύπρου δεν τον προκάλεσε η τούρκικη εισβολή το '74 αλλά η ελληνική γενοκτονική επιχείρηση εθνοκάθαρσης κατά της τούρκικης μειονότητας το 1964;

Πραγματικά τι ειρήνη μπορεί να γίνει ανάμεσα στις δύο χώρες με τέτοιους ιστορικούς ψεύτες στην εξουσία της Ελλάδας;

Τι είδους πρόδοι έχει μέσα του λοιπόν ο όψιμος αντιαμερικανισμός τους; Πραγματικά σήμερα ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός παρ' όλη του την αχρειότητα και τον απύθμενο οππορτουνισμό του βρίσκεται μίλια πιο αριστερά α-

πό τους δικούς μας "προοδευτικούς" σε ότι αφορά το ζήτημα της ελληνοτουρκικής ειρήνης. Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός θέλει ελληνοτουρκική ειρήνη δίχως αρχές. Ο ρώσικος ιμπεριαλισμός και τα τσιράκια του έχουν σαν αρχή τους την ελληνοτουρκική ένταση.

Όσο για τον τούρκικο σοβινισμό αυτός σκάβει το λάκκο του και παίζει από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του στο κυπριακό το ρόλο ενός προβοτάρου στην υπηρεσία της ρώσικης πολιτικής. Οποτε στον ορίζοντα φαίνεται μια λύση αυτός τη σαμποτάρει προς μεγάλη τέρψη του ελληνικού σοβινισμού. Όμως στην περίοδο που περνάμε ο πιο επιθετικός, ο πιο επικίνδυνος και ο πιο δόλιος από τους δύο είναι ο ελληνικός σοβινισμός. Γι' αυτό στις πλάτες του ελληνικού λαού βρίσκεται το κύριο βάρος και το κλειδί για την ειρήνη στο Αιγαίο. Όλο το ζήτημα σήμερα είναι πώς θα ξεφορτωθούμε τους Πάγκαλους, τους Τσοχατζόπουλους και πιο πολύ τα επιδέξια ρώσικα τσιράκια (ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ, Λαλιώτη) που χειρίζονται έμμεσα -την εξωτερική πολιτική της χώρας μας.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματά τους στη Τ.Θυρίδα 8371,

T.K 10010

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις χρησιμοποιείστε τον νέο λογαριασμό μας στην

Εθνική Τράπεζα:

160/764962-29

η την Τ.Θ 8371

T.K 10010

στο όνομα

Κ. Λιακόπουλος

NEA ANATOLI
15θήμερη εφημερίδα

της ΟΑΚΚΕ

Υπεύθυνος σύμφωνα

με το νόμο

Κώστας Λιακόπουλος

Χαλκοκονδύλη 35

5ος όροφος

T.Θ. 8371

T.K. 100 10 Αθήνα

Τηλ.-Φαξ. 5232553

Ετήσια συνδρομή: 5.000

Εξαμηνιαία: 2.500

ΣΤΡΙΜΩΓΜΕΝΟΙ ΟΙ ΝΑΖΙΣΤΕΣ

ΤΗΣ "ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ"

συνέχεια από τη σελ. 1

ενάντια στον Δ. Κουσουρή.

Τώρα, η ναζιστική συμμορία έχει δύο επιλογές: ή να καταδικάσει τον Ανδρουτσόπουλο, γνωστό και ως Περίανδρο, οπότε θα τσακιστεί η εσωτερική της συνοχή γιατί θα καταρρεύσει η "επαναστατική" της φυσιογνωμία απέναντι στα μέλη και τις επιρροές της.

"Η θα συνεχίσει την πολιτική κάλυψη του υπαρχηγού της, οπότε θα οδηγηθεί σε πλέρια πολιτική απομόνωση, στην παρανομία και στη διάλυση. Πραγματικά η συμμορία αυτή έχει δεχτεί ένα πελώριο ζήτημα. Αυτό δεν σημαίνει βέβαια αναγκαστικά ότι θα εξαφανιστεί από το πολιτικό προσκήνιο. Είναι πιθανό, ο ναζιστικός της πυρήνας με όσες δυνάμεις μπορεί να συγκεντρώσει, να αλλάξει μορφή και όνομα. Υπάρχει μια τετρακοσία στον εκσυγχρονισμό". Αλλά, η "Χρ. Αυγή" βρίσκεται μαχητικά στην αντιπολίτευση μαζί με το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ, το ΝΑΤ, το φιλορώσο Καραμανλή και τη 17Ν. βρίσκεται δηλαδή στο ίδιο φαιοκόκινο "εθνικό" μέτωπο σενάντια στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, την "Ευρώπη των πολυεθνικών μονοπωλίων" στα λεγόμενα ταξικά κινήματα της πλούσιας αγροτιάς, των καθηγητών, στο αντιβιομηχανικό κίνημα ενάντια στην επένδυση της ΤΒΧ κ.κ.

"Ετσι είχαμε το εξαιρετικό γεγονός, ο πολιτικός αρχηγός της αστυνομίας Ρωμαίος να κυνηγάει τους ναζιστές και να τοποθετεί ζήτημα ότι "πρέπει να εξετασθεί αν οι κινήσεις της Χρυσής Αυγής" είναι σύμφωνες με το Σύνταγμα και τις δημοκρατικές αρχές" (Επενδυτή

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΑΛΙΩΤΗ ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗ ΖΩΝΗ

Σοβαρότατες εξελίξεις σημειώνονται στην επισκευαστική Ζώνη του Πειραιά.

Πριν από δύο βδομάδες περίπου, ανακοινώθηκαν από την κυβέρνηση κάτω από τη γενική εποπτεία του Λαλιώτη, μέτρα "ενάντια στην ανεργία".

Τα μέτρα αυτά όπως αναλύνται στην προκήρυξη του ΕΡΓΑΣ που δημοσιεύουμε παρακάτω, έχουν ένα συγκεκριμένο στόχο: Να διώξουν 2000 εργάτες με την μέθοδο της εξαγοράς, προκειμένου να περάσει μια πολιτική συρρίκνωσης και διάλυσης της Επισκευαστικής Ζώνης.

Στο χώρο αυτό εδώ και αρκετό διάστημα δίνεται μια σημαντική πάλη.

Από τη μια μεριά οι ρωσόδουλες δυνάμεις της καταστροφής μέσα στην κυβέρνηση με επικεφαλής την κλίκα Λαλιώτη, προσπαθούσαν να εμποδίσουν κάθε σχέδιο του Υπουργείου Βιομηχανίας, που πρωθύνειει διαίτερα η υψηλούργος Διαμαντοπούλου και που είχε να κάνει με επιδοτήσεις κατασκευών και μεγάλων μετασκευών, ενώ από την άλλη το ψευτοΚΚΕ μέσα από τα σωματεία της Ζώνης που ελέγχει έστρεφε τα πυρά του στην Διαμαντοπούλου, και ταυτόχρονα έκανε ότι μπορούσε μέσα από τις "αγωνιστικές κινητοποιήσεις" για να διώξει τα καράβια από το Πέραμα.

Απέναντι σε αυτή την συντονισμένη επίθεση, ο ΕΡΓΑΣ έδωσε την πάλη πρωθώντας ένα συγκεκριμένο σχέδιο ανάπτυξης, ενώ μπήκε μπροστά χτυπώντας τις προβοκάτσιες του ψευτοΚΚΕ μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα της Ζώνης.

Η δράση αυτή του ΕΡΓΑΣ είχε σαν αποτέλεσμα να απογυνώσει το ψευτοΚΚΕ, να του κλείσει το δρόμο σε μεγάλες προβοκάτσιες το τελευταίο διάστημα και να συσπειρώσει τους εργάτες σε ένα δημοκρατικό συνδικαλιστικό μέτωπο για την ανάπτυξη της Ζώνης.

Σε αυτό το μέτωπο μπήκαν και οι συνδικαλιστικές δυνάμεις της ΠΑΣΚΕ στη Ζώνη.

Η εξέλιξη αυτή αποτέλεσε ένα τεράστιο χτύπημα για τις φιλοράσικες δυνάμεις της καταστροφής, μιας και δημιουργούσε όλες εκείνες τις προϋποθέσεις της νίκης του δημοκρατικού μετώπου στις εκλογές του Συνδικάτου, που θα γίνουν μέσα στό επόμενο τετράμηνο, πράγμα που θα άλλαξε συνολικά τους συσχετισμούς υπέρ των δυνάμεων της ανάπτυξης της Ζώνης.

Η κλίκα του Λαλιώτη έπρεπε με κάθε τρόπο να προλάβει μια τέτοια εξέλιξη.

Αυτό σήμαινε ότι έπρεπε να χτυπηθεί μέσα στην κυβέρνηση τη γραμμή δηλαδή της φιλοευρωπαίας Διαμαντοπούλου μέσα στο υπουργείο Βιομηχανίας.

Έτσι λοιπόν τα μέτρα Λαλιώτη που τελικά ανακοινώθηκαν δεν είναι τίποτα άλλο από την

κυριαρχία της γραμμής του, από το χτύπημα κάθε γραμμής ανάπτυξης μέσα στην κυβέρνηση.

Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Γίνεται σε μιά περίοδο που συνολικά το Λιμάνι ετοιμάζεται να δοθεί στον Κόκκαλη, για να καταστραφεί κάθε παραγωγική του δραστηριότητα.

Έχουμε σοβαρές ενδείξεις και πληροφορίες πως ακολουθείται μια συγκεκριμένη ταχτική σαμποτάζ ενάντια στην Επισκευαστική Ζώνη μέσα από τον ΟΔΠ, για να μπορέσει να περάσει μια τέτοια πολιτική.

Ο ΟΔΠ κάτω από την καινούρια διοίκηση, μετά την παραίτηση του Κλαυδιανού, ακολουθεί μια τακτική μέσα από διάφορα προσχήματα, να διώχνει καράβια που ζητάνε επισκευή, δημιουργώντας έτσι μια τεχνιτή ανεργία. Η τακτική αυτή άρχισε με την εξαήμερη απεργία στον ΟΔΠ, όταν τα συνδικάτα του ΟΔΠ έστειλαν φαξ σε όλες τις ναυτιλιακές εταιρίες και τους προειδοποιούσαν πως σε αυτή την περίοδο δεν αναλαμβάνουν καμιά ευθύνη για τη λειτουργία των δεξαμενών.

Μετά από αυτό, το Πέραμα άδειασε κυριολεκτικά από καράβια και η ανεργία έχει φτάσει σήμερα στο κατακόρυφο πράγμα που δημιουργεί όλους εκείνους τους υλικούς όρους για να δεχτούν οι εργάτες τα μέτρα Λαλιώτη.

Ταυτόχρονα βάζει και την ταφόπλακα στη Ζώνη, εξυπηρετώντας με τον καλύτερο τρόπο τα σχέδια του Κόκκαλη για το Λιμάνι.

Στην ίδια αυτή περίοδο το ψευτοΚΚΕ μέσα στα Συνδικάτα της Ζώνης, δεν μιλάει καθόλου για τα μέτρα Λαλιώτη προσπαθώντας να σπείρει την απογοήτευση στους εργάτες, φτιάχνοντας με αυτό τον τρόπο τη βάση για την αποδοχή τους.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, ο ΕΡΓΑΣ ξεκίνησε τη μάχη για την ανατροπή αυτής της ολομέτωπης επίθεσης και το κράτημα της Ζώνης.

Με την προκύρηξη που δημοσιεύουμε κάλεσε τους εργάτες να μην υποταχτούν σε αυτά τα μέτρα και να περιφρονήσουν τις δόλιες "προσφορές" του Λαλιώτη. Ταυτόχρονα ο ΕΡΓΑΣ θα προσπαθήσει να κρατήσει δυνατό και να διευρύνει το δημοκρατικό μέτωπο, ιδιαίτερα στη βάση, για να σταθεί στην πρώτη γραμμή του αγώνα για τη σωτηρία της Ζώνης.

Η περίοδος που θα διανύσουμε θα είναι περίοδος σύγκρουσης με τις δυνάμεις της καταστροφής και της διάλυσης.

Η εμπιστοσύνη στις δυνάμεις των εργατών και η αποφασιστικότητα στον αγώνα θα είναι το βασικό για την αποτροπή της επίθεσης.

Δημοσιεύουμε δίπλα την προκύρηξη του ΕΡΓΑΣ :

Η ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΕΡΓΑΣ

Συνάδελφοι μεταλλεργάτες,

Τα κυβερνητικά μέτρα που ανακοίνωσε ο Λαλιώτης, για την καταπολέμηση δήθεν της ανεργίας, δεν είναι τίποτε άλλο από μέτρα ενταγμένα σε μια κατεύθυνση κλεισμάτων της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης.

Ανακοίνωσαν στις εφημερίδες και στις τηλεοράσεις πως είναι πρόθυμοι να πληρώσουν 7 δις. δραχμές προκειμένου να διώξουν από την Ζώνη 2.000 συνάδελφους, που σύμφωνα με τους υπολογισμούς τους, περισσεύουν !

- Επιδοτούν εργοδότες εκτός Ζώνης, για να προσλάβουν 1.000 συνάδελφους από το Λιμάνι.
- Τάζουν σε 500 συνάδελφους από 2.800.000 δραχμές στον καθένα, αρκεί να φύγουν από τη Ζώνη και να κάνουν δικές τους δουλιές στην ευρύτερη περιοχή του Πειραιά.
- Επιδοτούν εργοδότες στη Ζώνη για να βγουν σε σύνταξη 500 συνάδελφοι, που τους λείπουν 600 ένσημα και είναι πάνω από 54 χρονών.

Όπως καταλαβαίνει ο κάθε συνάδελφος, τα μέτρα αυτά δεν έχουν να κάνουν με την καταπολέμηση της ανεργίας.

Γιατί τα 7 δις. που με τόσο κομπασμό ανακοίνωσε ο Λαλιώτης, δεν πηγαίνουν ούτε σε έργα για την ανάπτυξη της Ζώνης, ούτε είναι μέτρα στήριξης των ανέργων, ούτε είναι μέτρα επιδότησης κατασκευών ή επισκευών πλοίων.

Για παράδειγμα, τα 7 δις. θα μπορούσαν να γίνουν μια μεγάλη δεξαμενή, απαραίτητη για την ανάπτυξη της Ζώνης και την πραγματική καταπολέμηση της ανεργίας.

Η θα μπορούσαν να επιδοτήσουν με ένα σταθερό μηνιάτικο ποσό 100.000 δραχμών, 3.000 άνεργους- τόσοι συνάδελφοι περίπου παίρνουν την τακτική επιδοτήση του Οχτώβρη- για 2 χρόνια !

Η θα μπορούσαν να αποτελέσουν την οικονομική βάση, για να κατέβει η σύνταξη για όλους στα 58 χρόνια.

Συνάδελφοι,

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία πως τα μέτρα Λαλιώτη είναι μέτρα στη λογική της ουσιαστικής συρρίκνωσης της Ζώνης.

Είναι μέτρα που θέλουν να διώξουν τη μεγάλη μάζα των συναδέλφων, προκειμένου η Ζώνη να μετατραπεί σε ένα μικρομάγαζο, που θα κάνει γρήγορες μικροεπισκευές "μιας βδομάδας".

Τα μέτρα αυτά υπηρετούν τα σχέδια του Κόκκαλη για το μέλλον του Λιμανιού.

Μιας και σύμφωνα με όλες τις πληροφορίες, το μαύρο και ξενόφερτο αυτό κεφάλαιο του πρώην πράχτορα της Στάζι, βρίσκεται πίσω από την ιδιωτικοποίηση του ΟΔΠ.

Το κεφάλαιο αυτό όλο και πιο πολύ δυναμώνει τους δεσμούς του με την κυβέρνηση Σημίτη και έχει βάλει κάτω από τον έλεγχό του τη βασική οικονομική ζωή της Ζώνης.

Τα αλλεπάλληλα σκάνδαλα Κόκκαλη, που βλέπουν το φως της δημοσιότητας, στις προμήθειες του Δημοσίου, και ιδιαίτερα η συγκρότηση πρόσφατα από τον Κόκκαλη της εταιρείας "INFOΣΠΟΡΤ", που στοχεύει να πάρει το πακέτο των έργων για την Ολυμπιάδα, την ώρα που η διαχείριση αυτού του πακέτου ετοιμάζεται να δοθεί από την κυβέρνηση στον Λαλιώτη, δείχνουν πως πίσω από την οικονομική κυριαρχία αυτού του κεφάλαιου, βρίσκεται το πολιτικό μέτωπο της κλίκας Λαλιώτη με τον Κόκκαλη.

Η κυριαρχία αυτού του μαύρου μετώπου στο Λιμάνι, σημαίνει την ουσιαστική διάλυση κάθε παραγωγικού τομέα, και πάνω από όλα της Ζώνης.

Όμως το μέτωπο αυτό δεν σταματάει εδώ.</p

Να μελετάμε την

Η ΑΝΤΙΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Δημοσιεύουμε σε αυτό το φύλλο της Ν. Ανατολής ένα εκτεταμένο απόσπασμα από το βιβλίο του πιο αξιόπιστου από τους κλασσικούς ιστορικής επανάστασης του Γ. Φίνλεϋ, το οποίο αναφέρεται στην τελευταία περίοδο της Καποδιστριακής διχτατορίας στην Ελλάδα.. Αυτή η περίοδος σημαδεύεται από την εξέγερση του 1831 η οποία έχει επικεφαλής της την εμπορική και πλοιοκτητική αστική τάξη της Ύδρας. Η εξέγερση τελειώνει με τη σφαγή των κατοίκων του Πόρου που ούτε καν πήραν μέρος σ' αυτήν. Στις 13 του Αυγούστου κλείνουν 167 χρόνια από αυτή τη σφαγή που φανερώνει όσο τίποτα άλλο τον γηγεμονικό ρόλο του τσαρισμού σε αυτό που ονομάζεται πρώτο ελληνικό ανεξάρτητο κράτος.

Η καποδιστριακή εποχή από όλους τους σχετικά προοδευτικούς έλληνες ιστορικούς θεωρείται εποχή πολιτικής οπισθοδρόμησης.. Όμως για τους σοβινιστές και τους ρωσόφιλους ήταν μια εξαιρετική εποχή. Σήμερα η ρώσικη διπλωματική μηχανή και τα τσιράκια της κάνουν εκστρατεία υπέρ του Καποδιστρία αντιστρέφοντας και αποσιωπώντας τα γεγονότα.

Η γενική γραμμή της ρώσικης ιστοριογραφίας είναι αυτό που είναι και η σημερινή ρώσικη πολιτική γραμμή. Εμφανίζουν τη ρώσικη κυριαρχία σαν κυριαρχία του “αγνού λαού” και κατηγορούν τους αντιπάλους τους σαν “αστούς και πράκτορες των ξένων”. Αυτό το τέχνασμα αποδίδει σε περιόδους που οι λαοί δεν έχουν την δικιά τους πολιτική έκφραση, αλλά επικεφαλής τους βρίσκονται τμήματα της αστικής τάξης.

Το 1830 ήταν ιστορικό αναπόφευκτο απέναντι στην τσαρική δεσποτεία του Καποδιστρία να υπάρχει μόνο μια αδύναμη και δίχως χαρακτήρα αστική τάξη, που σύρθηκε από τους Ρώσους πράκτορες στην ανώριμη ακόμα αντιθωμανική επανάσταση. Η ρώσικη φεουδαρχική γηγεμονία πάνω στο 1821 σημαδεύει ακόμα το νεοελληνικό κράτος.

Την ιστορία της γέννησης του νεοελληνικού κράτους οι έλληνες μαρξιστές πρέπει να τη μελετήσουν πολύ βαθειά.

Ακολουθεί το κείμενο που για λόγους συντομίας διακόπτεται σε ελάχιστα σημεία:

«Η Επανάσταση είχε εξασφαλίσει την ελευθερία του Τύπου. Αυτή την ελευθερία οι Έλληνες την χρησιμοποιούσαν με μετριοπάθεια και φρόνηση. Ως το 1824, οι εφημερίδες των διαφόρων κομμάτων τυπώνονταν ταυτόχρονα στο Μεσολόγγι, στην Αθήνα και στην Ύδρα. Στα 1825 η κυβέρνηση θεώρησε πως έπρεπε να “βγαίνει” μια επίσημη εφημερίδα, στο Ναύπλιο, και έτοις άρχισε να εκδίδεται η “Γενική Εφημερίς”. Ο Καποδιστρίας φίμωσε τον Τύπο. Οι Έλληνες, που δεν είχαν πια τρόπο να εκφράζουν τα παράπονά τους, άρχισαν να μεταχειρίζονται τη βία, το μόνο μέσο που τους έμενε για να γλυτώσουν...

Η Μάνη είχε κιόλας εναντιώθει στην εξουσία του Προέδρου. Τώρα η Ύδρα⁽¹⁾ άρχισε να αμφισβητεί κατά πόσον οι ενέργειές του ήταν νόμιμες. Δικαιολογία του Προέδρου για τις αυθαιρεσίες ήταν η προσωρινότητα της κυβερνήσεώς του. Φοβόταν πιο πολύ απ’ όλα τη δημοσιότητα. Καταλάβαινε ότι στην έρευνα τα κίνητρά του θα φανερώνονταν τόσο εύκολα όσο και οι πράξεις του. Είχε καταφέρει να φιμώσει τον Τύπο στο εξωτερικό και τώρα στο εσωτερικό δεν τον λογάριαζε. Στον “Ταχυδρόμο” της Σμύρνης είχαν δημοσιεύθει τα διατάγματά του που συνοδεύονταν από αυστηρά σχόλια, καθώς και θαρραλέες επικρίσεις για τα μέτρα που εφάρμοζε. Φρόντισε να μεσολαβήσει ο Ρώσος πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη που πέτυχε από την Οθωμανική Κυβέρνηση μια διαταγή προς τον εκδότη του “Ταχυδρόμου” να σταματήσει τις επικρίσεις για τη συμπεριφορά του Προέδρου της Ελλάδος.

Ο Καποδιστρίας εβάδιζε σταθερά προς την τυραννία. Οι Έλληνες προετοιμάζονταν να ξεσηκωθούν. Πολλά άτομα συλλαμβάνονταν με απλές μόνο υποψίες και χωρίς να υπάρχει συγκε-

κριμένη κατηγορία ρίχνονταν μέσα στις φυλακές δίχως να προηγηθεί καμιά δίκη. Κατηγορήθηκαν βασικά - άλλοι δίκαια, άλλοι άδικα - άνδρες που δεν συμφωνούσαν με την τακτική του Προέδρου. Στα προσωρινά δικαστήρια άρχισαν ήδη να δικάζονται αγωγές για πράξεις της εποχής της Επαναστάσεως, ενώ οι πολίτες δεν είχαν το δικαίωμα να ζητήσουν από αυτά τα ίδια δικαστήρια αποζημίωση για πράξεις που είχαν γίνει τελευταία εις βάρος τους από όργανα του Προέδρου, που παρέβαιναν τους νόμους του ίδιου του Προέδρου. Ο Λάζαρος Κουντουριώτης της Ύδρας, που ήταν ένας από τους μεγαλύτερους πατριώτες και ένας από τους λίγους Έλληνες που ο βίος του τόσο ο δημόσιος όσο και ο πολιτικός ήταν άμεμπτος, κατηγορήθηκε ότι συνεργάζόταν με τους πειρατές. Αρκετοί διαπρεπείς άνδρες εκτοπίσθηκαν ενώ άλλοι αυτοεξορίσθηκαν για να γλυτώσουν από τον “ζήλο” της αστυνομίας. Απολύνονται δικαστές επειδή δεν δέχονταν να επιβάλουν, ακολουθώντας τις υποδείξεις του Βιάρου, παράνομες καταδικαστικές ποινές. Ο Κλωνάρης που είχε μερικές νομικές γνώσεις και χαρακτήρα ανεξάρτητο, απολύθηκε την υπογραφή του σε ένα από τα υπομνήματα προς τον πρύγκηπα Λεοπόλδο, πριν ακόμα περάσει από την έγκριση του Προέδρου. Ένας άλλος δικαστής ανακοίνωσε δημόσια ότι τον έδιωξαν από την έδρα του, επειδή δεν συμμορφώθηκε με τις επιθυμίες του Κερκυραίου υπουργού της Δικαιοσύνης και δεν έβγαλε κάποια δικαστική απόφαση. Ο Σισίνης από τη Γαστούνη που έφτασε στο υψηλό αξίωμα του προέδρου της Γερουσίας χάρη στην δουλοπρεπή συμπεριφορά του, στο τέλος δίστασε κάποια στιγμή να υποστηρίξει την τυραννία. Η Ύδρα είχε γίνει ανεξάρτητο κράτος που το

τον λόγο αυτό, την ίδια ώρα.

Τα έκτακτα δικαστήρια που λειτουργούσαν χωρίς να έχουν καθορισμένους δικαστικούς κανόνες, ολοένα πλήθαιναν. Τα μέλη τους δεν είχαν καμιά γνώση των δικαστικών πραγμάτων και ήταν μεταθετά ανάλογα με τις περιστάσεις και τη διαγωγή τους. Οι αποφάσεις αυτών των δικαστηρίων δεν επιδέχονταν έφεση.

Από αφορμή αυτά τα γεγονότα, άρχισαν οι εξεγέρσεις. Τον Πρόεδρο, τον είχαν ιδιαίτερα ενοχλήσει οι ταραχές που δημιουργούσαν οι σπουδαστές της Αίγινας, και που παρατείνονταν. Αυτές οι ταραχές αποκάλυπταν το λανθασμένο σύστημα της δημόσιας εκπαίδευσεως, και αποδείκνυαν πόσο ψεύτικες ήταν οι φήμες που είχαν κυκλοφορήσει στη Δυτική Ευρώπη.

Οι δυσκολίες του μεγάλωσαν από την αταξία που επικρατούσε στη διαχείριση των οικονομικών ζητημάτων. Πολλοί οπαδοί του στο Μαριά δυσαρεστήθηκαν μαζί του γιατί άφησε τον Κολοκοτρώνη να σχηματίσει σώμα ενόπλων, που αποτελείτο από προσωπικούς ακολούθους του, όπως ακριβώς είχε συμβεί στις χειρότερες ημέρες της επαναστάσεως, και να εισπράττει το φόρο των κτηνών. Ο Κολοκοτρώνης όπως κανείς μπορεί να μαντέψει έπαιξε το ρόλο στρατιωτικού τυράννου. Καταδίωξε βέβαια τους προσωπικούς του εχθρούς, και παραχώρησε το ίδιο προνόμιο και στους ληστές που ακολούθησαν το μπαϊράκι του. Η Ελλάδα βυθίζόταν και πάλι σε απόλυτη αναρχία, ενώ διάφορες επαρχίες άρχισαν απρόκλιτα να ξεσηκώνονται, και να περνούν στην ανταρσία.

Η Μάνη δεν πλήρωνε φόρους. Η παρουσία του γαλλικού στρατού απέτρεψε τους Μανιάτες από την απόπειρα λεηλασίας της Μεσσηνίας. Η Ύδρα είχε γίνει ανεξάρτητο κράτος που το

βερνούσαν οι κοινοτικοί άρχοντες. Μάζευε από διάφορα νησιά του Αιγαίου τις εθνικές προσόδους, και έτοις συντηρούσε ένα μέρος του ελληνικού στόλου που υπεράσπιζε την υπόθεσή της. Η Σύρα, που ήταν το εμπορικό κέντρο της Ελλάδας, τάχθηκε στο πλευρό της Ύδρας. Οι έμποροι είχαν δυσαρεστηθεί από τον Καποδιστρία, γιατί προσπαθούσε να βάλει εμπόδια στο εμπόριο τους, εφαρμόζοντας τους περιορισμούς του ρώσικου συστήματος εμπορίου. Η κατακραυγή ήταν γενική όπως και γενική η αξιώση για τη σύγκληση της Εθνοσυνελεύσεως. Ο Πρόεδρος κατάλαβε πώς έπρεπε ή να κάνει αρκετές παραχωρήσεις, για να αποκτήσει και πάλι τη συμπλάθεια του λαού, ή να παρατίσει την εξουσία, ή να μεταχειρισθεί βίᾳ για να διατηρήσει την αρχή. Προτίμησε το τελευταίο. Έτσι, αντί να καλέσει σε σύσκεψη τους αντιπρόσωπους του έθνους ξεσήκωσε εμφύλιο πόλεμο. Πίστευε στην υποστήριξη της Ρωσίας, ώστε να μπορέσει να συντρίψει την Ύδρα.

Για να διαμαρτυρηθούν οι διπλωματικοί αντιπρόσωποι της Γαλλίας και της Αγγλίας που βρίσκονταν στην Ελλάδα, για τη χρήση βίας, χρειάσθηκαν ορισμένες διευθετήσεις. Ο Πρόεδρος είχε ελπίδες ότι θα ξανάπαιρε στα χέρια του την εξουσία της Ύδρας χωρίς καμία σύγκρουση. Η απώλεια της Σύρας θα ήταν καταπληττήσιμη για την Ύδρα, θα κλόνιζε τη δύναμη της, γιατί οι βασικοί πόροι της αντιπολιτεύσεως για τη συντήρηση του στόλου της ήταν οι πρόσοδοι από τους τελωνειακούς δασμούς. Τα πιο καλά σκάφη της Ελλάδος βρίσκονταν παροπλισμένα στον Πόρο. Ο Καποδιστρίας όμως διέθετε ακόμα μερικά πλοιά στη θάλασσα, και αυτά θα του χρησιμεύαν σαν πρόσχημα για να ενισχυθεί από τον Ρώσ

ελληνική ιστορία

ΤΟΥ 1831 ΚΑΙ Η ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΠΟΡΟΥ

αρχές της Ύδρας, αφού πρώτα συμπλήρωσε ότι είχε σκοπό να μην αφήσει από τα χέρια του το ναύσταθμο και το στόλο, για όσο τουλάχιστον διάστημα η κοινότητα της Ύδρας θα του εμπιστευόταν ακόμα τη διοίκησή τους. Ο Ρίκορντ τον φοβέρισε πως θα μεταχειρισθεί βίᾳ. Ο Μιαούλης του απάντησε ότι γνώριζε καλά ποιο ήταν το καθήκον του όσο και ο Ρώσος ναύαρχος.

ο Αγγλος και ο Γάλλος επιτετραμμένος δεν ήταν πρόθυμοι να τον βοηθήσουν στις εκδικητικές του ενέργειες, έστειλε επείγον μήνυμα στο Ρώσο ναύαρχο να μην καθυστερήσει ούτε στιγμή να καταλάβει τον ελληνικό στόλο. Ταυτόχρονα, έδωσε διαταγή στους αρχηγούς του στρατού που ήταν στρατοπευδευμένος στην απέναντι ξηρά, να καταλάβουν τον Πόρο, αδιαφορώντας για τις α-

Η κατάσταση έμεινε χωρίς καμία εξέλιξη για λίγες ημέρες. Όμως συμπτωματικά οι διοικητές της Αγγλικής και της Γαλλικής μοίρας μπήκαν περαστικοί στο λιμάνι πριν επιστρέψουν στο Ναύπλιο. Δεν ήταν επομένως ενήμεροι σχετικά με την υφή των αποφάσεων που θα έπρεπε να είχαν πάρει οι επιτετραμμένοι των Συμμάχων δυνάμεων στο Ναύπλιο. Για να εμποδίσουν λοιπόν την αιματοχυσία, πρότειναν στον Ρίκορντ και στον Μιαούλη - και εκείνοι δέχθηκαν - να παραμείνουν τα πράγματα στην κατάσταση στην οποία βρίσκονταν, έως ότου πάνε στο Ναύπλιο και επιστρέψουν φέρνοντας την απόφαση των Συμμάχων. Η αναχώρηση και των δύο διοικητών ήταν μάλλον παράξενη, καθώς έφυγαν με μοναδικό σκοπό να πληροφορηθούν την απόφαση, τη στιγμή που του ενός τουλάχιστον η παρουσία ήταν απαραίτητη στον Πόρο. Κάποιος από τους δύο έπρεπε να μείνει για να παρακολουθεί τις κινήσεις του Ράσουν ναύαρχου, που υπερείχε σε δύναμη, και "κρατούσε" και τις δύο εισόδους του λιμανιού και ήταν σε θέση να τις κλείσει αν το έκρινε σκόπιμο.

Στο μεταξύ οι επιτετραμμένοι της Αγγλίας και της Γαλλίας είχαν φθάσει στο Ναύπλιο. Έδωσαν γραπτή διαβεβαίωση στον Πρόεδρο, εκ μέρους των κυβερνήσεών τους, πως επιθυμία τους ήταν να διατηρηθεί η ειρήνη στην Ελλάδα, κάτω από την κυβέρνηση που ήδη υπήρχε. Μίλησαν όμως στον Πρόεδρο για συνδιαλλαγή, για σύγκληση της Εθνοσυνελεύσεως. Επίσης δε δέχθηκαν να δώσουν διαταγή συνεργασίας στις ναυτικές δυνάμεις τους με τον Ρώσο ναύαρχο εναέριας Υπηρεσίας.

το μπρίκι καταλήφθηκε και τη φρουρά έφυγε από το οχυρό του Χείντεκ.

Ο Μιαούλης είχε απομείνει πάνω στη φρεγάτα “Ελλάς” με τριάντα μόλις άνδρες. Και τα άλλα πλοία του όμως δεν ήταν καλύτερα επανδρωμένα.

Την άλλη μέρα ύστερα από το θρίαμβο των Ρώσων, οι κάτοικοι του Πόρου δέχθηκαν να συνθηκολογήσουν. Συμφώνησαν με τον Ρώσο ναύαρχο να μπουν, για να καταλάβουν την πόλη, εκατόντα πενήντα Έλληνες τακτικοί για

ντιον των Υδραιών και ετσι προκάλεσαν την δυσπιστία του.

Ο Ρώσος ναύαρχος άρχισε τις εχθροπραξίες χωρίς να περιμένει την επιστροφή των Γάλλων και των Αγγλών. Στις 6 Αυγούστου το ρώσικο μπρίκι “Τηλέμαχος”, που κρατούσε την πιο μικρή είσοδο έστειλε μια βάρκα και εμπόδισε ένα πλοίο που έφερνε τρόφιμα από την Ύδρα να μπει στο λιμάνι. Ακολούθησαν αψιμα-

να τη γυντωσουν από τις λεηλασίες και τις αρπαγές των ατάκτων. Μέσα στη νύχτα οι Ρώσοι άφησαν να φύγουν, χωρίς καμίο παρέμβαση, αρκετά σκάφη που μετέφεραν τις οικογένειες εκείνων που κινδύνευαν άμεσα από τις εκδικητικές διαθέσεις του Καποδίστρια. Οι εκατόν πενήντα Έλληνες τακτικοί έμπαιναν στις 13 Αυγούστου στην πύλη του Πόρου.

Ο Ρώσος ναυάρχος είχε υποσχεθεί ότι θα περίμενε να επιστρέψουν οι πλοιάρχοι Λαλάνι και Λάϋονς. Σχετικά με την εισήγηση των δύο στρατόπεδων από την Έλλαση, ο Ρώσος δήλωσε ότι η Ελλάς έχει την πλειονότητα στην πολιτική της στην Ανατολική Μεσόγειο.

Ο Καποδίστριας, μόλις είδε πως

χες δυνάμεις είχαν αναλάβει με Πρωτόκολλο την υποχρέωση ότι κάθε μέτρο θα το έπαιρναν ύστερα από κοινή συμφωνία. Ο Μιαούλης είχε απόλυτη εμπιστοσύνη πώς αυτός ο όρος δεν επρόκειτο να παραβιασθεί, ως τη στιγμή φυσικά που τον ξύπνησε η επίθεση στο όρμο του Μοναστηριού. Στις 13 Αυγούστου το πρωΐ, είδε πως οι κινήσεις των ρωσικών πλοίων ήταν τέτοιες που σε λίγο τα πλοία του θα βρίσκονταν κάτω από τα πυροβόλα τους. Έδωσε τότε εντολή σε έναν από τους αξιωματικούς του να πάει στη ρώσικη ναυαρχίδα και να πει στο Ρώσο ναύαρχο ότι οφείλει να κρατήσει τις παλιές του θέσεις ως τη στιγμή που θα γυρίσουν οι Γάλλοι και οι Άγγλοι. Έδωσε οδηγίες στον αξιωματικό να θυμίσει στον ναύαρχο την υπόσχε-

σή του, καθώς επίσης να του τονίσει ότι, στην περίπτωση που ο ναύαρχος Ρίκορντ θα επέμενε να πάρει επιθετικές θέσεις, ο Μιαούλης, επειδή δεν είχε πληρώματα αρκετά για να κρατήσει άμυνα, θα έπαιρνε την απόφαση να τα καταστρέψει παρά να του τα παραδώσει. Ο πλοίαρχος Φαλαγγάς πήρε εντολή να πει τα ίδια ακριβώς και στον κυβερνήτη ενός γαλλικού σκάφους που έμπαινε εκείνη την ώρα στο λιμάνι, στον πλοίαρχο Λεβελάντ. Ο πλοίαρχος Λεβελάντ προσπάθησε να πείσει το ναύαρχο Ρίκορντ να περιμένει την επιστροφή του Λαλάντ και του Λάυονς αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Ο Μιαούλης σκέφθηκε πως για να αναγκάζεται ο Ρώσος ναύαρχος να παραβεί την υπόσχεση που είχε δώσει, κάτι ξαφνικό και δυσάρεστο έπρεπε να συμβαίνει στη σχέδια του Καποδίστρια. Ήξερε πως ο Πρόεδρος, επεδίωκε να κατορθώσουν οι Ρώσοι κάτω από την ελληνική σημαία να τους ξαναδώσουν την εξουσία στη Σύρα και στην Ύδρα. Για τη σωτηρία της πατρίδος του πήρε την απόφαση να καταστρέψει τα πλοία που θα χρησίμευαν για την άμυνα στην επίθεση εναντίον της. Στις δέκα και μισή, μόλις ο Ρώσος ναύαρχος πήρε τις καινούργιες θέσεις του, αντίκησε μια φοβερή έκρηξη και αμέσως μια δεύτερη. Πυκνός καπνός σκέπασε τα ελληνικά σκάφη. Μόλις ο καπνός διαλύθηκε τα ναυάγια της μεγαλόπρεπης φρεγατών “Ελλάς” μετατράπησαν

“Ελλας” και της κορυφεταις “Υδρα”, έπλεαν επάνω στην επιφάνεια της θάλασσας. Ο Μιαούλης μαζί με τους άνδρες των πληρωμάτων έφυγαν με βάρκες στην Υδρα.

Ο στρατός του Καποδίστρια χωρίς να υπολογίσει τη συνθή

κολόγηση, μπήκε στην πόλη του Πόρου και κυρίευσε το ναύσταθμο. Ύστερα άρχισαν να λεηλατούν τα σπίτια. Έδιναν την εντύπωση ότι λεηλατούσαν μια εχθρική

κή πόλη που την κυρίευσαν επέτειοι πολλοί, τέλους ύστερα από σκληρές μάχες. Οι κάτοικοι που ήταν αντίθετοι στην κυβέρνηση του Προέδρου, είχαν πάει να βρουν καταφύγιο στην Υδρα. Είχαν μείνει στην πόλη μονο οι αγαθοί, πολίτεψαν στις διαβεβαιώσεις για προστασία του ναύαρχου Ρίκορντ. Τους λήστεψαν όλα τους τα αγαθά. Αντιμετώπισαν πρωτοφανή σκληρότητα κι απανθρωπία. Η συμπεριφορά και των ανδρών και των αξιωματικών ήταν πραγματικά επαίσχυντη.

Η λεηλασία του Πόρου είναι μια ακόμα ανεξίτηλη κηλίδα επάνω στη διεξαγωγή του τακτικού στρατού. Αμαυρώνει το χαρακτήρα του Καποδίστρια και την υπόληψη του ναύαρχου Ρίκορντ. Για το Ράσο ναύαρχο ήταν πολύ εύκολο να σταματήσει αυτά τα αίσχη που διαπράττονταν κάτω από την ευλογία του. Άφησε όμως να γίνονται εγκλήματα που έμειναν ατιμώρητα εικοσιτέσσερεις ολόκληρες ώρες. Η δικαιοσύνη ήταν ανίσχυρη. Η μόνη της εμφάνιση ήταν όταν κάποιος Ποριώτης σκότωνε κάποιον στρατιώτη για να σώσει την τιμή της οικογενείας του. Ας αποφύγει καλύτερα ο ιστορικός να βρωμίσει τις σελίδες του βιβλίου του απαριθμώντας και περιγράφοντας τους βιασμούς και τις αρπαγές στις οποίες διακρίθηκαν οι Έλληνες στρατιώτες. Έχει όμως την υποχρέωση να δηλώσει την ετυμηγορία του: ας χρησιμεύσει σαν μια προειδοποίηση για τους κακοποιούς: Στην ιστορία της Ελληνικής Επαναστάσεως δεν υπάρχουν σκηνές πιο επαίσχυντες που να κηλιδώνουν τόσο τον ελληνικό χαρακτήρα. Από στόμα σε στόμα, ανάμεσα στο λαό, κυκλοφορούσαν για πολύ καιρό ιστορίες αποτρόπαιες, για τις αρπαγές, τους βιασμούς και τους φόνους που έγιναν εκείνη την περίοδο. Για ορισμένους αξιωματικούς κυκλοφορούσαν ανέκδοτα για ανελέη-

Σημείωση 1: Η Ύδρα ήταν το κέντρο της αδύναμης αστικής τάξης, των αρβανιτών εμποροκαραβοκυραίων που τραβήχτηκαν με το ζόρι στην επανάσταση, που εξαιτίας της ξέπεσαν στην πειρατεία, και που, παρ' ολ' αυτά, συνεισέφεραν στο στρατιωτικό επίπεδο σ' αυτήν, πολύ περισσότερο από τις άτακτες συμμορίες, τις ληστρικές απέναντι στο λαό, του ρωσόδουλου Κολοκοτρώνη. Η Ύδρα έγινε η βάση του σχετικά πιο προοδευτικού από τα τρία κόμιστα του αγγλικού

Σημείωση 2: Αρχηγός αυτού του στρατού ήταν ο Νικηταράς (ο επονομαζόμενος τουρκοφάγος), από τα στρατιωτικά στελέχη του ρώσικου κόμματος.

ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ «ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ» ΣΤΗ ΦΛΩΡΙΝΑ

- Δυναμώνει η ενότητα ανάμεσα στους Μακεδόνες και Έλληνες δημοκράτες και διεθνιστές
- Η κλίκα Πασόν βάζει εμπόδια και προβοκάρει

Πραγματοποιήθηκε στη Φλώρινα στις 19 του Ιούνη στο πλαίσιο του γιορτασμού της επετείου του 'Ιλιντεν, πολιτική εκδήλωση του Ουράνιου Τόξου και με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 50 χρόνων από την έξοδο των παιδιών φυγάδων (Μακεδόνων και Έλλήνων) τα οποία αναγκάστηκαν να φύγουν από την Ελλάδα κατά τη διάρκεια του εμφύλιου πολέμου 1946-1949. Τα παιδιά φυγάδες ήταν τα παιδιά που προστάτευσε ο ΔΣΕ για να μην πεθάνουν από τις επιθέσεις των μοναρχοφασιστών, και τα οποία συνόδευσε με την έγκριση των γονιών τους σε φιλικές τότε χώρες, εξασφαλίζοντας τους, σε συνεργασία με το παγκόσμιο, επαναστατικό και δημοκρατικό κίνημα, τις καλύτερες συνθήκες ζωής και μόρφωσης. Από αυτά τα παιδιά, οι Μακεδόνες εμποδίζονται να επιστρέψουν στην Ελλάδα με τον ίδιο τρόπο που εμποδίζονται οι πρόσφυγες Μακεδόνες του ΔΣΕ.

Θέμα της εκδήλωσης ήταν "Η εθνοκάθαρση στα Βαλκάνια από τις αρχές του αιώνα και οι πολιτικοί πρόσφυγες. Προτάσεις για την αποτροπή τέτοιων φαινομένων στο παρόν και το μέλλον".

Στο τραπέζι των ομιλητών ήταν από το Ουράνιο Τόξο ο Παύλος Βοσκόπουλος, από την Τούρκικη μειονοτική κίνηση για τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα ο Ιμπραήμ Ονσούνογλου, από το Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι ο Παναγιώτης Δημητράς, από τον Σύλλογο των Μακεδόνων παιδιών φυγάδων από τον Καναδά ο Σταύρος Κόστοφσκι και από την ΟΑΚΚΕ ο Ηλίας Ζαφειρόπουλος.

Όπως κάθε συγκέντρωση του Ουράνιου Τόξου έτσι και αυτή χαρακτηρίστηκε από την εθνοκάθαρση που γίνεται στο πάνελ των ομιλητών. Για άλλη μια φορά το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών σταμάτησε στα σύνορα τρεις προσκεκλημένους του Ουρ. Τόξου. Οι δύο ήταν ηγετικά στελέχη του Συλλόγου παιδιών φυγάδων του Καναδά, ο Ρίστο Τσατσκίροφσκι και Γκέργκι Πλούκοφσκι εκ των οποίων ο πρώτος ήταν ο προγραμματισμένος ομιλητής (αντικαταστάθηκε από τον Κόστοφσκι). Ο τρίτος ήταν κι αυτός Μακεδόνας πρόσφυγας, εκπρόσωπος της Association Dignity από τη Δημ. της Μακεδονίας. (Από προσωπικό κώλυμα δεν μπόρεσε να παρευρεθεί ο εκπρόσωπος των προσφύγων θυμάτων του πολέμου από τη Βοσνία Ερζεγοβίνη).

Δεν σκοπεύουμε σ' αυτό εδώ το σημείωμα να κάνουμε εκτεταμένες αναφορές στις τοποθετήσεις των ομιλητών, στις ερωτήσεις που έγιναν από κάτω και τις απαντήσεις που δόθηκαν σ' αυτές. Οι διοργανωτές έχουν μαγνητοφωνήσει την εκδήλωση, και σε ένα επόμενο φύλλο της Νέας Ζόρας υποθέτουμε ότι θα υπάρχει, όπως και για την προηγούμενη εκδήλωση του Ουρ. Τόξου, την άνοιξη του '97, διεξοδική παρουσίασή τους. Αυτή θα φροντίσουμε να την κάνουμε γνωστή και στους αναγνώστες της Ν. Ανατολής.

Πρέπει ωστόσο να συμπυκνώσουμε εδώ το πνεύμα των τοποθετήσεων που γενικά συνέπεσαν

χής: δημοκρατία στις εθνικές μειονότητες, σεβασμός των κρατικών συνόρων στα Βαλκάνια, και μη επέμβαση του ενός κράτους στα εσωτερικά του άλλου μέσω των μειονοτήτων. Ταυτόχρονα κατίγγειλε τον ελληνικό σοβινισμό για τη φασιστική βαρβαρότητα στην οποία ετοιμάζεται να ρίξει την Ελλάδα.

Αυτή η εκδήλωση του Ουρ. Τόξου βάθυνε ακόμα περισσότερο τους δεσμούς που ολοένα αναπτύσσονται ανάμεσα στη μακεδονική εθνική μειονότητα και τον ελληνικό λαό, και πιο πολύ ανάμεσα στους δημοκράτες και διεθνιστές των δύο πλευρών. Πραγματικά είναι κάτι το σπάνιο για τη βαλκανική πραγματικότητα μια εθνική μειονότητα και μάλιστα τόσο καταπιεσμένη, να προχωρήσει τόσο πολύ στο δρόμο του διεθνισμού και της αλληλοκατανόησης, ώστε να απαιτήσει δημοκρατία δίνοντας ταυτόχρονα το χέρι της στο λαό της χώρας που την καταπίει και αγκαλιάζοντας κάθε άλλη εθνική μειονότητα αυτής της χώρας.

Το κλίμα που επικράτησε στη συνάντηση της Φλώρινας εκφράστηκε από την τοποθέτηση μέσα στο ακροατήριο του παλιού Θεσσαλονικιού δημοκράτη και διεθνιστή Γ. Νακρατζά που χαιρέτησε με ενθουσιασμό τη γραμμή της δημοκρατικής ενότητας των εθνικά Μακεδόνων, των Ελλήνων και των Τούρκων, μέσα σε ένα κοινό ευρωπαϊκό διεθνιστικό ρεύμα.

Αυτή η πραγματικά διεθνιστική και ειρηνόφριη ενότητα των Μακεδόνων, Τούρκων και Ελλήνων δημοκρατών που φανερώθηκε στην εκδήλωση της Φλώρινας, δείχνει το μοναδικό δρόμο για να αμφισβήτησε τα δεύτερα. Οι Μακεδόνες σαν λαός, είναι σε θέση να καταλαβαίνουν αυτό το τέχνασμα καλύτερα από τον καθένα, αφού προσφέρουν τα πιο εκτεταμένα δημοκρατικά δικαιώματα στην αλβανική μειονότητα του Τέτοβο και παρ' όλα αυτά απειλούνται με διαμελισμό από τον αλβανικό σοβινισμό.

Είναι χαρακτηριστικό λοιπόν που τόσο ο Κόστοφσκι όσο και ο Ονσούνογλου ξεκαθάρισαν μέσα στο αμείλικτο και συγκλονιστικό τους κατηγορών του ελληνικού σοβινισμού, ότι δεν πρέπει να περάσουν μεγαλοκρατικές ιδέες στις εθνικές μειονότητες και ότι δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να αμφισβητηθούν τα σύνορα της χώρας.

Ο σ. Ζαφειρόπουλος στην τοποθέτησή του συνόψισε την αρνητική βαλκανική εμπειρία, την παλιότερη και πιο πολύ τη σύγχρονη πάνω στο μειονοτικό, περιέγραψε πώς αυτό χρησιμοποιείται σαν μοχλός της εδαφικής επέκτασης, και έβαλε με σαφήνεια σαν αναγκαιότητα για την ειρήνη τον σεβασμό της διπλής αρ-

χής: δημοκρατία στις εθνικές μειονότητες, σεβασμός των κρατικών συνόρων στα Βαλκάνια, και μη επέμβαση του ενός κράτους στα εσωτερικά του άλλου μέσω των μειονοτήτων. Ταυτόχρονα κατίγγειλε τον ελληνικό σοβινισμό για τη φασιστική βαρβαρότητα στην οποία ετοιμάζεται να ρίξει την Ελλάδα.

Αυτή η εκδήλωση του Ουρ. Τόξου μετά το Συνέδριο του, διάλεξε τον δρόμο της διάσπασης, της καπηλείας του ονόματος Ουρ. Τόξο και τελικά του μακεδονικού σοβινισμού.

Τις μέρες λοιπόν που το Ουρ. Τόξο οργάνωνε την εκδήλωση της Φλώρινας, η παραπάνω "Αγία Τριάδα" Πασόν-Τσαρκνιά-Σιδηρόπουλον, σε συνεργασία με ένα τυχοδιώκτη μακεδόνα εθνικιστή ονόματι Ντόνεφσκι, που είχε αρπάξει την εκπροσώπηση του Συλλόγου των παιδιών φυγάδων που ζουν στη Δημ. της Μακεδονίας, οργάνωσαν την ίδια μέρα μαζική εκδήλωση στην Έδεσσα καλώντας θορυβωδώς εκατοντάδες πρόσφυγες Μακεδόνες, παιδιά φυγάδες που θα περνούσαν με πούλμαν τα σύνορα την ίδια μέρα. Ο ελληνικός σοβινισμός δεν έχασε την ευκαιρία. Πιάστηκε και από κάποιες πρόσφατες δηλώσεις του Γκλιγκόροφ για τη μειονότητα στην Ελλάδα (που οφείλονται κατά τη γνώμη μας στην πίεση του αναπτυσσόμενου μακεδονικού εθνικισμού), και εξαπέλυσε επίθεση στο Ουρ. Τόξο.

Άλλοι επίτηδες και άλλοι από άγνοια έκαναν έναν αχταρά τον Γκλιγκόροφ, τον Πασόν και τον Βοσκόπουλο και έγραψαν μια σειρά επιθετικά άρθρα στα κλασικά σοβινιστικά έντυπα (Ελ. Τύπος, Αδέσμευτος, Ελ. Όρα κ.λ.) αλλά και στα πιο μαζικά (Ελευθεροτυπία) ενάντια στην εκδήλωση του Ουρ. Τόξου, ταυτίζοντάς την με εκείνη της Έδεσσας και με τις εκδηλώσεις για τα παιδιά φυγάδες και το Ιλιντεν στη Δημ. της Μακεδονίας.

Ο Πασόνς είναι ο κύριος υπεύθυνος αυτής της επίθεσης, αφού η εκδήλωσή του της Έδεσσας λειτούργησε προβοκατόρικα. Στο λαό της Έδεσσας και του νομού Πελλας γενικά δεν έχει γίνει ούτε η στοιχειώδης δουλειά διαφώτισης για να σπάσουν οι εθνικιστικές προκαταλήψεις. Αυτό σε ότι αφορά τη δικιά μας χώρα. Σε ότι αφορά όλα τα Βαλκάνια ο κοινός εχθρός των λαών είναι οι βαλκανικοί σοβινισμοί. Ειδικά στα Βαλκάνια, η αντιμπεριαλιστική πάλη περνάει σήμερα μέσα από την απομόνωση και συντριβή των βαλκανικών σοβινισμών. Πραγματικά ο πιεριαλισμός, κατά κύριο λόγο ο ρώσικος, εγκαθιστά την κυριαρχία του κυρίως χάρη στις διακρατικές εθνικιστικές αντιθέσεις.

Δεν είναι λοιπόν καθόλου παράξενο που μια τέτοια πρωτοπόρα γραμμή αντιεθνιστικής ενότητας των λαών συναντάει στο δρόμο της τη χειρότερη έχθρα και τα μεγαλύτερα εμπόδια.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση η εκδήλωση του Ουράνιου Τόξου δέχθηκε μια συνδυασμένη επίθεση του ελληνικού και του μακεδονική εκδήλωση μέσα σε ένα από τα άντρα του ελληνικού σοβινισμού, ήταν εύκολο να καταγγελθεί σαν "σκοπιανή αλυτρωτική πρόκληση". Οι Έλληνες σοβινιστές μοίρασαν προκηρύξεις κατά της εκδήλωσης στην Έδεσσα.

Μετά από όλα αυτά το ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών διαμορφώνει την πολιτική της στα σύνορα της Τσαρκνιάς

ρα και άφησε να περάσουν 76 άτομα από τα 120 που ήταν συνολικά. Τους υπόλοιπους τους "έκρωψε".

Αυτή η κίνηση του ελληνικού Υπουργείου Εξωτερικών δεν πρέπε

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Με την ευκαιρία της χρονιάτικης συγκέντρωσης στο Τέρνοβο

Δημοσιεύουμε παρακάτω μήνυμα που έστειλε η ΚΕ της ΟΑΚΚΕ προς τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες με την ευκαιρία της χρονιάτικης συγκέντρωσης τους στο Τέρνοβο της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Οι Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες είναι ένα κεφάλαιο για την Ελλάδα, και η επιστροφή τους, η πρώτη απαίτηση για όλο το δημοκρατικό κίνημα των εθνικών μειονοτήτων στην Ελλάδα. Αυτή η επιστροφή θα είναι η μεγαλύτερη απότιση φόρου τιμής και στον αγώνα του ΔΣΕ. Γι' αυτό οι προδότες αυτού του αγώνα, το κόμμα του Φλωράκη, χτυπάνε το μακεδονικό επαναπατρισμό μαζί με όλους τους έλληνες σοβινιστές. Το μόνο επιχείρημα που χρησιμοποιούν γι' αυτή τους την άθλια συμπεριφορά είναι οι μεγαλομακεδονικές βλέψεις του μακεδονικού εθνικισμού.

Γι' αυτό η περήφανη επιστροφή των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων μπορεί να κατορθωθεί όχι μόνο σε σύγκρουση με τον ελληνικό σοβινισμό, αλλά και σε ρήξη με τον μακεδονικό, ώστε κανείς να μην μπορεί να βάζει εμπόδια στη διεθνιστική ενότητα του ελληνικού λαού όλων των εθνοτήτων.

Το μόνη μακεδονικό σοβινισμό που μπορεί να κατορθωθεί όχι μόνο σε σύγκρουση με τον ελληνικό σοβινισμό, αλλά και σε ρήξη με τον μακεδονικό, ώστε κανείς να μην μπορεί να βάζει εμπόδια στη διεθνιστική ενότητα του ελληνικού λαού όλων των εθνοτήτων.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Η Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ (ΟΑΚΚΕ) χαιρετίζει τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες και υποστηρίζει με όλες τις δυνάμεις της, το δίκαιο αίτημα τους για τη χωρίς όρους επιστροφή τους, στη χώρα που γεννήθηκαν και που την πότισαν με το αίμα τους, μέ-

σα από τις γραμμές του ηρωικού Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο, για την πολιτική δημοκρατία στη χώρα μας, να είστε εσείς οι μοναδικοί πολιτικοί πρόσφυγες που αυτή τη στιγμή σας απαγορεύουν την επιστροφή.

Και είναι τιμή για σας να υπερασπίζεστε τα ιδιαιτερα εθνικά χαραχτηριστικά σας, τη εθνική δηλαδή μακεδονική σας καταγωγή.

Έτσι, όπως σαν Μακεδόνες μπήκατε στον μεγάλο αγώνα όλου του λαού, για την λευτεριά, την ανεξαρτησία και την παλλαϊκή αναγέννηση της χώρας μας, και όπως σαν Μακεδόνες πήρατε το δρόμο της υποχρεωτικής προσφυγιάς, έτσι πρέπει και να γυρίσετε: Σαν πολίτες της Ελλάδας, εθνικά Μακεδόνες.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Το ζήτημα της επιστροφής των Μακεδόνων προσφύγων είναι ένα κεντρικό ζήτημα πολιτικής δημοκρατίας για όλη την Ελλάδα.

Γιατί αυτοί που καταπιέζουν τις εθνικές μειονότητες ετοιμάζουν για όλο το λαό, ανεξάρτητα από εθνικότητα, πόλεμο και φασισμό.

Ο ελληνικός φασισμός, ακολούθησε πάντα μια πολιτική βίαιης εθνοκάθαρσης και εξόντωσης των εθνικών μειονοτήτων, στο όνομα της φυλετικής “ανωτερότητας του ελληνικού πολιτισμού”, και της “εθνικής ομογενοποίησης”. Βαθύτερος στόχος του ήταν η επέκταση.

Σε αυτόν τον πολιτισμό της βαρβαρότητας, η ΟΑΚΚΕ αντιπαραθέτει τον πραγματικό διεθνιστικό πολιτισμό.

Ζούμε σε μιά εποχή που οι δύο υπερδυνάμεις, Αμερική και Ρωσία, και πιο πολύ ο ρώσικος νεοτσαρισμός, χρησιμοποιούν τις εθνικές μειονότητες σε όλα τα Βαλκανικά κράτη, για να φέρουν την διάσπαση και μέσα από εκεί να κυριαρχήσουν.

Απέναντι σε αυτή την τακτική, όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις πρέπει να αντιπαραθέσουν μια πολιτική ενότητας και φιλίας ανάμεσα σε όλα τα κράτη και τα έθνη των

Βαλκανίων, σύμφωνα με τον δρόμο που έχει χαράξει η Ευρωπένη Ευρώπη.

Βάση αυτής της πολιτικής δεν μπορεί να είναι άλλη από την αναγνώριση της εδαφικής κυριαρχίας του κάθε κράτους και ο σεβασμός των σημερινών διαμορφωμένων συνόρων.

Η πάλη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων σε κάθε χώρα, είναι πάνω από όλα ζήτημα δημοκρατικής πάλης του λαού στο εσωτερικό της συγκεκριμένης χώρας. Κάθε εξωτερική κρατική ανάμειξη στις εθνικές μειονότητες δεν κάνει τίποτα άλλο, παρά να φέρνει την αναταραχή, τη διάσπαση και τον πόλεμο.

Τέτοια είναι και η απειλή που κρέμεται σήμερα πάνω από την πολυεθνική και δημοκρατική Δημοκρατία της Μακεδονίας εξαιτίας του αλβανικού σοβινισμού. Η ενότητα της Δημοκρατίας της Μακεδονίας κρίνει σήμερα την ειρήνη στα Βαλκάνια.

Αγαπητοί φίλοι και σύντροφοι,

Μέσα από αυτές τις γενικές αρχές υπερασπίζουμε και τα δικαιώματα της μακεδονικής και της τούρκικης μειονότητας στη χώρα μας.

Γιατί παλεύουμε για την ενότητα όλου του λαού που ζει στην Ελλάδα, ανεξάρτητα από εθνικότητα ή οποιαδήποτε άλλη διαφορά.

Αυτή είναι η βάση για να μπορέσει ο λαός μας να σταθεί στο ύψος που απαιτεί ο αγώνας για την ειρήνη και τη δημοκρατία στα Βαλκάνια.

Γι' αυτό η δικιά σας επιστροφή, χωρίς τον παραμικρό όρο που θα χτυπούσε την εθνική σας αξιοπρέπεια και συνείδηση, έχει γίνει δικιά μας υπόθεση. Όσο έστω και ένας Μακεδόνας πρόσφυγας δεν μπορεί να γυρίσει στην Ελλάδα, οι έλληνες δημοκράτες δεν μπορούν να ησυχάσουν.

Αθήνα, 24 Ιούλη 1998

Με αγωνιστικούς χαιρετισμούς

Ηλίας Ζαφειρόπουλος
Εκ μέρους της Κ.Ε της ΟΑΚΚΕ

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των Μακεδόνων

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καταδίκασε στις 10-7-98 το ελληνικό κράτος για πρώτη φορά για παραβίαση δικαιωμάτων εθνικών μειονοτήτων. Μέχρι τώρα είχε καταδικαστεί εννέα φορές για την αφαίρεση δικαιωμάτων από τους Ιεχωβάδες (7), τους καθολικούς (1 φορά) και τους προτεστάντες (1 φορά).

Τώρα το ελληνικό κράτος καταδικάστηκε για το κατ' εξοχήν εγκληματικό του χαρακτηριστικό, την καταπίεση των εθνικών μειονοτήτων. Συγκεκριμένα καταδικάστηκε γιατί τα ελληνικά δικαστήρια απαγόρευσαν στους Μακεδόνες μειονοτικούς το 1990 να ιδρύσουν σύλλογο με το όνομα “Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού”.

Παραθέτουμε παρακάτω απόσπασμα από την ανακοίνωση στις 13-7-98 του Ελληνικού Παρατηρητήριου των Συμφωνιών του Ελσίνκι σχετικό με αυτή την απόφαση:

“Το σημαντικότερο σημείο της πρόσφατης απόφασης είναι η τοποθέτηση του Δικαστηρίου στην άποψη της ελληνικής δικαιοσύνης και της ελληνικής κυβέρνησης ότι η Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού απαγορεύτηκε επειδή οι ιδρυτές της στόχευαν όχι σε απλή πολιτιστική δραστηριότητα αλλά στην υποστήριξη της ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας. Η τελευταία ως γνωστόν θεωρείται “ανύπαρκτη” στην Ελλάδα, “ανυπαρχία” που τεκμηρίωσε η ελληνική δικαιοσύνη και πολιτεία με πλήθος “επιστημονικών” παραπομπών ακόμα και σε κείμενα των ναζιστών στη διάρκεια της κατοχής. Στην αντίκρουση αυτού του ισχυρισμού, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κάνει αναφορά στο δεσμευτικό χαρακτήρα για την Ελλάδα των κειμένων του ΟΑΣΕ που έχει υπογράψει και που συνήθως θεωρούνται απλός διακηρυκτικά και χωρίς νομική αξία. Αφού το Δικαστήριο διαπιστώνει πως οι στόχοι της Στέγης είναι ξεκάθαροι και νόμιμοι, προσθέτει ότι:

“Ακόμα και αν υποτεθεί πως οι ιδρυτές ενός παρόμοιου σωματείου δηλώνουν πως έχουν μειονοτική συνείδηση, το κείμενο της Συνάντησης της Κοπεγχάγης του ΟΑΣΕ της 29 Ιουνίου 1990 και της Χάρτας των Παρισίων για μια Νέα Ευρώπη της 21 Νοεμβρίου 1990 -που έχει υπογράψει η Ελλάδα- τους επιτρέπουν να ιδρύουν σωματεία για την προστασία της πολιτιστικής και πνευματικής τους κληρονομιάς”.

Απόφαση Τζοχατζόπουλου για εμπόλεμο Ελλάδας-Τουρκίας

Με απόφαση του Τσοχατζόπουλου αναγνωρίστηκε σαν εμπόλεμη η περίοδος από 20 Ιουλίου ως 20 Αυγούστου. Πρόκειται για μια ιστορικά αντιδραστική απόφαση με πελώριες πολιτικές συνέπειες.

ΚΟΣΟΒΟ: ΞΕΣΚΕΠΑΖΕΤΑΙ Ο ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΚΟΥ ΣΟΒΙΝΙΣΜΟΥ

Ο Απελευθερωτικός Στρατός του Κόσσοβου (ΑΣΚ) ξεσκεπάζεται καὶ στους πιο δύσπιστους μετά από τις πρόσφατες δηλώσεις του ηγέτη του Γιακούπ Κράσνικι ότι "στόχος της οργάνωσης είναι η ένωση όλων των αλβανικών εδαφών της Αλβανίας, του Κόσσοβου, της Μακεδονίας και του Μαυροβούνιου" (Ελευθεροτυπία, 29 Ιούλη).

Να λοιπόν ποιό είναι το έκτρωμα στη συγκεκριμένη σύγκρουση στο Κόσσοβο. Να που ο επόμενος μαθητής της Σερβίας στην αιματηρή χάραξη νέων συνόρων στα Βαλκάνια, είναι ο αλβανικός σοβινισμός. Ο κύριος εχθρός αυτή τη στιγμή των βαλκανικής ειρήνης είναι ο αλβανικός σοβινισμός. Η υπεράσπιση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των Κοσσοβάρων απέναντι στη σέρβικη καταπίεση προϋποθέτει την καταδίκη του σοβινισμού της Μεγάλης Αλβανίας, δηλαδή την καταδίκη του ΑΣΚ καθώς και την καταδίκη της πολιτικής υπέρ του ανεξάρτητου κράτους του Κόσσοβου του ίδιου του Ρουγκόβα. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι η πολιτική του δεύτερου υποτάχθηκε πια στους αποσχιστές του ΑΣΚ.

Η δήλωση του Κράσνικι είναι σημαντική γιατί ως τα τώρα ο αλβανικός σοβινισμός κρυβόταν κάτω από τη σέρβικη καταπίεση και τη σέρβικη κτηναδία στη Βοσνία. Τώρα όμως που θέλει να διαμελίσει τη Δημ. της Μακεδονίας ξεσκεπάζεται σε κάθε δημοκράτη. Έχουμε ξαναγράψει ότι ο αλβανικός σοβινισμός στο τέλος, όπως κάθε θρασύδειλος τραμπούκος, θα ξεπάσει στην αδύναμη Δημ. της Μακεδονίας αφού αποτύχει στην ισχυρή Σερβία.

Το ζήτημα είναι να μη φτάσουμε ως εκεί. Ήδη ο ΑΣΚ βρέζει βρόμες στη Δημ. της Μακεδονίας και δημιουργεί συνοριακά επεισόδια προσπαθώντας να μεταφέρει οπλισμό στο Κόσσοβο

μέσω του Τέτοβου. Η ειρήνη στα Βαλκάνια συγκεντρώνεται τώρα στην υποστήριξη της εδαφικής ακεραιότητας της Δημ. της Μακεδονίας, όπως λίγα χρόνια πριν συγκεντρωνόταν στην εδαφική ακεραιότητα της Βοσνίας.

Η δύναμη των διαμελιστών βρίσκεται στην αμερικανο-ρωσική συμμαχία εναντίον του Μιλόσεβιτς. Στην ουσία οι Αμερικάνοι υποστηρίζουν τους Ρώσους, που μέσω της υπό σέρβικης κατοχής της Βοσνίας (ναζιστρια Πλάβτσιτς) και του Μαυροβούνιου (Τζουκάνοβιτς) περικυλώνουν τη Σερβία. Οι Αμερικάνοι είναι ανοιχτά διαμελιστές και ο Κλίντον έχει αναθέσει στο βρωμερό Χόλμπρουκον αυτή τη δουλειά. Οι Ρώσοι παριστάνουν τον ενδιάμεσο για μην τα χαλάσουν με τη Σερβία.

Ρίχνουν λοιπόν τη γραμμή της "ισόρροπης πίεσης στις δύο πλευρές" (Σερβία - Κόσσοβο) (Πριμακόφ, Ελευθεροτυπία 29 Ιούλη). Στην πραγματικότητα οι Ρώσοι κινούν τα νήματα. Όσο η Βοσνία διαμελίζοταν από τους Σέρβους δεν υπήρχε ΑΣΚ. Μόλις η Βοσνία διαμελίστηκε για τα καλά και το σερβοκρατούμενο κομμάτι της πέρασε στη Ρωσία, ξαφνικά εμφανίστηκε ο ΑΣΚ. Πολύ συμπτωματικό για να είναι τέτοιο. Πολύ συμπτωματικό να σκάει η βόμβα Κόσσοβο μόλις έχουν εγκατασταθεί η Πλάβσιτς, ο Ντζουκάνοβιτς και ο Φάτος Νάνο στη σερβοκρατούμενη Βοσνία, το Μαυροβούνιο και την Αλβανία αντίστοιχα. Πολύ συμπτωματικό για να είναι αυθόρυμπο.

Εκείνο που φαίνεται να είναι αυθόρυμπο είναι οι πρώτες αντιστάσεις σ' αυτή την πολιτική.

Η Ιταλία, με το σόμα του διορατικού υπουργού Εξωτερικών Πρόντι, είναι η πρώτη ευρωπαϊκή χώρα που καταδικάζει το διαμελισμό της Σερβίας και τον ΑΣΚ.

Την ίδια θέση έχει πάρει προηγού-

μενα η κοσμική Τουρκία που δεν πέφτει καθόλου στην παγίδα του αλβανικού Ισλάμ και υποστηρίζει η ακαιρεότητα της Σερβίας. Τέλος την πιο καθαρή θέση παίρνει η Δημ. της Μακεδονίας. Με δήλωσή του στην εφημερίδα Ντνέβνικ, ο Γκλιγκόροφ αρνείται να δώσει το έδαφος της χώρας του για αμερικανική "επιχείρηση κατά της Γιουγκοσλαβίας" (Δευτέρα 13 Ιουλίου).

Η μπόχα του ΑΣΚ είναι τόσο έντονη που ακόμα και ο αλβανός υπουργός εξωτερικών Μίλο δήλωσε ότι ο Κρασνίκι δεν εκφράζει παρά ένα μέρος του ΑΣΚ.

Ασφαλώς μέσα σ' αυτή την πανδαισία ανομαλίας και διεθνούς ίντριγκας τα τσιράκια της Μόσχας στη χώρα μας που έχουν σαν ποι συνεπή διπλωματικού εκπρόσωπο τους τον Τσοχατζόπουλο παίρνουν κι αυτά την ενδιάμεση δήθεν γραμμή, ουσιαστικά την αντι-Μιλόσεβιτς διαμελιστική θέση. Ο Τσοχατζόπουλος που χαιρέτησε τον εγκληματία Μιλόσεβιτς όσο αυτός έσφαζε τη Βοσνία, τώρα καλεί σε διεθνή πίεση ενάντια στο Μιλόσεβιτς. Επίσης τώρα δηλώνει πως είναι άλλο η Βοσνία και άλλο το Κόσσοβο. "Γιατί στη Βοσνία υπήρχε στρατιωτική λύση αλλά όχι στο Κόσσοβο, όπου είναι εφικτή μόνο η πολιτική λύση".

Αυτό σημαίνει ότι χρειάζεται διπλωματική πίεση για την πτώση του Μιλόσεβιτς αλλά όχι νατοϊκός πόλεμος ενάντια του. "Αν χρειαστεί στρατιωτική επέμβαση" λέει ο Τσοχατζόπουλος, "θα πρέπει να υπάρχει νόμιμη πολιτική βάση, να είναι αποφάσισης του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, και να ενταχθούν σε μια συνολική προσπάθεια των χωρών της Ευρώπης, των ΗΠΑ και της Ρωσίας" (Ελευθεροτυπία, 29 Ιούνη).

Πόσο καλά ακούν τον αφεντικό τους θα θιβερά σοβινιστάκια.. Πόσο δουλικά του ανοίγουν το δρόμο στα ματωμένα Βαλκάνια..

Δημήτρης Λιθοξόου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΑΝΤΙΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΣ
ΑΓΩΝΑΣ

A'

Από το Τιντεν στη Ζαγκορίτσανη
(1903-1905)

Μεγάλη Πορεία

Κυκλοφόρησε το σημαντικό βιβλίο του Δημ.

Λιθοξόου

«Ο Ελληνικός Αντιμακεδονικός Αγώνας»

Εκδόσεις Μεγάλη Πορεία

Δρχ. 4000

Μπορείτε να το προμηθευτείτε σε πολλά
βιβλιοπωλεία.

Ανάμεσά τους «Θεμέλιο», «Εστία», «Ενδοχώρα»,
«Πολιτεία» ή στα γραφεία μας Χαλκοκονδύλη 35.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ
ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ
ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ

Ο σε εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Δημόπουλος άσκησε αναίρεση εναντίον της απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης με την οποία απαγορεύτηκε η κυκλοφορία του λεξικού Μπαμπινιώτη. Ο Δημόπουλος θεώρησε ότι το σκεπτικό της απόφασης με την οποία διατάχθηκε η απάλειψη της ερμηνείας "οπαδός του ΠΑΟΚ" για το λήμμα "Βούλγαρος", έρχεται σε αντίθεση με την ελευθερία της έκφρασης και της επιστημονικής έρευνας έτσι όπως αυτές κατοχυρώνονται στο Σύνταγμα.

Με τη δικαστική αυτή ενέργεια, εκφράστηκε ο δημοκρατισμός της αστικής τάξης. Όλο το σοσιαλφαστικό μπλοκ, ο ΣΥΝ, το ψευτοΚΚΕ, το ΔΗΚΚΙ, η ΝΔ, όχι μόνο δεν αντέδρασαν, αλλά έδωσαν σκαδαλώδη καλύψη σ' αυτή την απαγόρευση. Όλοι αυτοί δεν δίνουν δεκάρα για τη δημοκρατία στη χώρα. Ειδικότερα, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ θέλουν να ευχαριστούν τους σοβινιστές που τους είναι απαραίτητοι για να επιτύχουν την πολιτική εξάρτηση της Ελλάδας από τη Ρωσία. Η έλλειψη ουσιαστικής αντίδρασης, τόσο από τη φιλοευρωπαϊκή τάση του ΠΑΣΟΚ, όσο και από τους διαγραμμένους της ΝΔ, έδειξε για άλλη μια φορά την πολιτική τους αδυναμία. Αυτή η πολιτική αδυναμία ήταν που τους οδήγησε να αναθέουν σε ένα δικαστή το βάρος της υπεράσπισης του όλο και πιο πετσοκομένου αστικού δημοκρατισμού στη χώρα.

Η μάχη της δημοκρατίας δεν μπορεί να δίνεται μόνο στις δικαστικές αίθουσες. Το πο δημοκρατικό κομμάτι της αστικής τάξης είναι υποταγμένο στον σοσιαλφαστικό μπλοκ και δεν θέλει να έχει αυτή τη τάξη απέναντι στη δημοκρατία. Με αντιτούρκικη εξωτερική πολιτική, με την υπόθεση του ονόματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας εκκρεμές, με Πάγκαλο και Τσοχατζόπουλο, με εθνικές μειονότητες που δεν έχει ακόμα αναγνωρίσει, η κυβέρνηση Σημίτη δεν μπορεί παρά να δείχνει ανοχή στη σοβινιστική υστερία των χειρότερων παλαιανθρώπων της Θεσσαλονίκης που καταπατούν τη δημοκρατία χωρίς καμία ενόχληση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι αυτός που έκανε θέμα το λεξικό Μπαμπινιώτη στη Βουλή με επερώτηση του ήταν ο σοβινοφαστίστας βουλευτής της Ν.Δ. Χαϊτίδης, ο οποίος ζητά να μάθει από τον υπουργό Δικαιοσύνης τι μέτρα προτίθεται να πάρει "για να προστατέψει τους δικαστές και τους θιγόμενους πολίτες να ασκήσουν το λειτουργήμα τους -οι πρώτοι- και το δικαίωμα της προσφυγής στη Δικαιοσύνη -οι δεύτεροι- χωρίς να υβρίζονται και να απειλούνται από "ομάδες πίεσης" στις οποίες μετέχουν πρυτάνεις και καθηγητές"! (Ελευθερος Τύπος, 25/7/98).

Ενάντια στην απόφαση έχει προσφύγει και ο ίδιο

